

Sygn. akt I C 1898/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : **SSO Dorota Stawicka-Moryc**

Protokolant : Robert Purchalak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...)Fundusz Inwestycyjny (...) w W.

przeciwko R. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...)Fundusz Inwestycyjny (...) w W.wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego R. L.kwotę 95.932,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. 20.09.2012r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

Powód podał, że dochodzi od pozwanego należności na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem.

Powód nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 26.03.2012r. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanego a wynikającą wprost z tytułu łączącej strony umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w kwocie stanowiącej wartość przedmiotu sporu.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 24.10.2012 r., VI Nc-e 1686102/12, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny nakazał pozwanemu zapłacić powodowi kwotę 95.932,94 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20.09.2012r. i kosztami procesu w kwocie 4.800 zł.

Od tego nakazu pozwany R. L. złożył sprzeciw. Wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie kosztów od powoda na rzecz pozwanego. Pozwany zaprzeczył wszelkim twierdzeniom pozwu, powód bowiem nie udowodnił zasadności roszczenia, tak co do zasady jak i do wysokości. Wskazał, że między stronami nie istnieje stosunek zobowiązaniowy, pozwany podniósł Z. braku legitymacji biernej.

Po uzupełnieniu pozwu w trybie art. 505³⁷ kpc powód podtrzymał żądanie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 10.10.2011r., 10.12.2011r., 10.01.2012r., 10.11.2011r. 16.03.2012r., (...) Sp. z o.o. w W. wystawił faktury na rzecz nabywcy PHU (...) na kwoty : 3.000,38 zł, 3064,58 zł, 2773,77 zł, 27,38 zł, 80.994,42 zł.

/ dowód: faktury – k. 29-33 /

W dniach 10.02.2004r., 12.06.2009r., 27.04.2009r. została zawarta umowa oraz aneksy o świadczenie usług telekomunikacjach między (...) Sp. z o.o. w W. a PHU (...). W chwili zawierania umów powód prowadził działalność gospodarczą (...) R. L. w S..

/ dowód: umowy – k. 34-49 /

W dniu 26.03.2012r. (...) Sp. z o.o. oraz powód zawarli umowę przelewu wierzytelności. Zgodnie z § 1 umowy przedmiotem umowy jest ustalenie zasad, w oparciu, o które nastąpi przeniesienie - w rozumieniu przepisów art. 509 i n. Kodeksu Cywilnego – przez Cedenta na rzecz Cesjonariusza istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych względem byłych abonentów Cedenta, z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały rozwiązane lub wygasły, wynikających z niezapłaconych należności głównych oraz odsetek z tytułu świadczenia przez Cedenta usług telekomunikacyjnych na podstawie zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w celu zarządzania nimi.

Wierzytelności będące przedmiotem sprzedaży nabywca miał przejąć z dniem uiszczenia określonej w § 2 ceny sprzedaży, co miało nastąpić przelewem w terminie 7 dni. Do czasu uiszczenia ceny wierzytelności przysługiwały nadal zbywcy.

/ dowód: umowa – k. 26-28 /

(...) Fundusz Inwestycyjny (...) w W. wpisany jest do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie pod numerem (...) (...).

Organem powoda jest (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. w W., zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...).

/ dowód : wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych – k. 53 odwrot; odpis KRS – k. 54 /

Dnia 30.07.2012r. powód skierował do PHU (...) wezwanie do zapłaty 94.547,23 zł.

/ dowód: wezwanie do zapłaty – k. 50 /

W dniu 11.09.2012r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych opiewający na 95.932,94 zł, w tym:

1. należność główna w kwocie 90.480,48 zł,
2. odsetki ustawowe naliczone od kwoty należności głównej (z uwzględnieniem ewentualnych wpłat dłużnika) za okres od 11.07.2012r. do 11.09.2012r. w kwocie 1.998zł,
3. odsetki ustawowe naliczone przez pierwotnego wierzyciela do dnia 11.07.2012r. w wysokości 3.427,08 zł,
4. noty odsetkowe w kwocie 27,38 zł.

Powód oświadczył, że nabył wierzytelność od (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 19.07.2012r., która to wierzytelność wynikała z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

/ dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda – k. 24 /

Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód dochodzi wierzytelności wobec pozwanego, która miała pierwotnie przysługiwać (...) Sp. z o.o. w W. z tytułu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych z pozwanym w ramach prowadzonej działalności PHU (...).

Powód nie udowodnił jednakże, aby taka wierzytelność mu przysługiwała.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 kpc, zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinien wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość.

Powód powołał się na źródło zobowiązania w postaci umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych z PHU (...).

Powód przedłożył wprawdzie wskazane umowy, ale nie mogą one stanowić dowodu na istnienie po stronie pozwanego zobowiązania do zapłaty 95.932,94 zł. Dokument ten wskazuje na imię i nazwisko oraz adres pozwanego. Z przeprowadzonych dowodów wynika tylko, że strona powodowa nabyła bliżej nieokreślone wierzytelności od (...) Sp. z o.o. w W. a wezwanie przedsądowe do zapłaty wprawdzie zostało sporządzone, lecz strona powodowa nie dołączyła potwierdzenia odbioru wezwania przez pozwaną, a zatem uznać należy, że pozwana takiego wezwania nie otrzymała.

Powód przede wszystkim jednak nie udowodnił, że nabył skutecznie wierzytelność od (...) Sp. z o.o. w W. wobec pozwanego opiewającą na kwotę 95.932,94 zł wraz z odsetkami. W przedłożonej przez powoda umowie przelewu cesji nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanego. Powód nie przedłożył wskazanego w umowie z dnia 26.03.2012r. jako jej załącznik nr 1 wykazu wierzytelności. Ponadto nie można ocenić, czy powód w ogóle skutecznie nabył od (...) Sp. z o.o. w W. jakiegokolwiek wierzytelności na mocy umowy z dnia 26.03.2012r. W § 2.11 w zw. z § 3 tej umowy zawarte jest postanowienie, zgodnie z którym nabycie wierzytelności następuje po uiszczeniu przez nabywcę (powoda) całej ceny sprzedaży. Powód nie wykazał, że uiszczył cenę sprzedaży na rzecz (...) Sp. z o.o. w W., nie wiadomo zresztą, jaka była to cena, gdyż powód na przedłożonej sądowi kopii umowy zamazał wartości wierzytelności i ceny sprzedaży. Tym samym powód nawet przedkładając dokument nie przedłożył go w całości. Powoduje to, że przedłożony dokument nie stanowi wystarczającego dowodu nabycia wierzytelności.

Zgodnie z art. 509 kc przelew wierzytelności oznacza przeniesienie wierzytelności oznaczonej co do tożsamości i dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne oznaczenie przenoszonej wierzytelności.

Dowodu na okoliczność wysokości zobowiązania pozwanego względem powoda nie może stanowić przedłożony przez powoda dokument zatytułowany „wyciąg z ksiąg rachunkowych” wystawiony dnia 11.09.2012r.

Po pierwsze, w wyroku z dnia 11.07.2011 r., o sygn. P 1/10, Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 76 Konstytucji RP.

Zatem powód przedłożył jedynie własne oświadczenie zawarte w wystawionym przez siebie dokumencie, który stanowi jedynie dowód złożenia oświadczenia wskazanej treści – (art. 245 kpc), a nie dowód prawdziwości wskazanych w treści dokumentu okoliczności faktycznych. Ponadto powód nie przedłożył w istocie wyciągu z ksiąg rachunkowych, gdyż załączony do pozwu dokument tak zatytułowany zawiera jedynie oświadczenie osoby działającej w imieniu Funduszu, że Fundusz nabył określoną wierzytelność oraz oświadczenie, że wierzytelność ta figuruje w księgach rachunkowych. Takiemu oświadczeniu (tj. dokumentowi zawierającemu takie oświadczenie) nie przysługuje jednak domniemanie zgodności z prawdą, albowiem nie jest to wyciąg z ksiąg rachunkowych. Powyższe stanowisko znajduje

potwierdzenie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16.01.2009 r., V ACa 549/08, zgodnie z którym „o tym, czy konkretny wyciąg z ksiąg wskazuje na nabycie wierzytelności przez fundusz nie można przesądzać w sposób abstrakcyjny, lecz badając konkretny wyciąg z ksiąg. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694) i rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 08.10. 2004 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych (Dz.U. Nr 231, poz. 2318) zapisów w księgach rachunkowych dokonuje się na podstawie dowodów księgowych, które powinny zawierać m. in. określenie stron dokonujących operacji gospodarczej, opis operacji, jej wartość i datę dokonania, a sam zapis obejmuje co najmniej datę operacji, skrót lub kod operacji, kwotę zapisu i oznaczenie właściwego konta. Wyciąg z księgi rachunkowej powinien zawierać przynajmniej powtórzenie danych (zapisu) z księgi rachunkowej w odniesieniu do danej wierzytelności. Wyciągu z księgi rachunkowej w żadnym razie nie można utożsamiać z oświadczeniem wystawionym przez fundusz, które potwierdza nabycie określonej wierzytelności od dotychczasowego wierzyciela. Takie oświadczenie nie obejmuje bowiem ani nie potwierdza jakiegokolwiek zobowiązania. W związku z powyższym brak było podstaw do przyjęcia, aby samo oświadczenie osoby działającej w imieniu powodowego Funduszu miało być wystarczającym dowodem na przysługiwanie tej wierzytelności powodowi w stosunku do pozwanego oraz na wysokość tejże wierzytelności.

Należy również odwołać się do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 07.10. 2009 r., III CZP 65/09, w której Sąd Najwyższy stwierdził że „do wykazania skuteczności nabycia wierzytelności w świetle prawa cywilnego, lub szerzej do wykazania istnienia wierzytelności, w razie zaprzeczenia przez pozwanego jej istnieniu, konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. Konkludując, domniemanie zgodności z prawdą treści dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz sekurytyzacyjny w drodze przelewu”.

Powód nie przedstawił dowodów potwierdzających, że pozwany zobowiązany był względem (...) Sp. z o.o. w W. do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego, który został zgłoszony na okoliczność „istnienia wymagalnej należności pozwanego względem powoda, albowiem wniosek ten należało uznać za niezasadny, a nadto zamierzający do przedłużenia postępowania ponad rozsądną miarę.

Istnienie wymagalnej wierzytelności nie jest wiadomością specjalną z zakresu księgowości wymagającej zgodnie z art. 287 kpc dowodu z opinii biegłego. Powód powinien udowodnić przysługiwanie mu tejże wierzytelności poprzez przedłożenie stosownych dokumentów źródłowych. Dowód z opinii biegłego mógłby zostać co najwyżej zgłoszony na okoliczność prawidłowości prowadzenia przez powoda księgowości. Ocena, czy wierzytelność jest wymagalna stanowi element podstawy prawnej powództwa i należy do sądu, a nie do biegłego. Sąd uznał zatem, że powództwo jako niesprawiedliwione wynikami przeprowadzonego postępowania dowodowego podlegało oddaleniu.

Mając zatem na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, wobec podniesionych przez pozwanego zarzutów, Sąd doszedł do przekonania, iż strona powodowa nie zdołała wykazać ani zasadności, ani też wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Pozwany bowiem zaprzeczył, jakoby posiadał jakiegokolwiek zobowiązania względem strony powodowej.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 zd. 1. k.p.c.).

W myśl wyżej wymienionej zasady, na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, iż stała się wierzycielem pozwanego do wysokości dochodzonej pozwem. Obowiązku powyższemu jednakże, zdaniem Sądu, nie sprostała. Strona powodowa powinna - jak czynią to inni wierzyciele występując z powództwami - dołączyć do umowy sprzedaży wierzytelności dokument, z którego wynika, że określona wierzytelność przysługująca od określonego dłużnika, w tym przypadku pozwanego R. L. została przez nią nabyta. Tymczasem strona powodowa złożyła wniosek o dopuszczenie

dowodu z opinii biegłego księgowego, nie przedkładając dokumentów, potwierdzających nabycie tej konkretnej wierzytelności.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.